

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:

34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83-177

PODUREDNIŠTVO:

34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - Tel. 41464

Polletna naročnina L 2.000

Letna naročnina L 4.000

Letna inozemstvo L 5.000

Poštno čekovni račun: št. 24/12410

Leto XXVI. - Štev. 20 (1302)

Gorica - četrtek, 16. maja 1974 - Trst

Posamezna številka L 100

Marijino češčenje v novi liturgiji

Znamenje sedanjih časov je tudi upadanje češčenja Marije Device. Od vsepovsod poročajo, da se manjša števila romarjev na Marijinih božjih poteh; da so šmarnice v maju zmeraj manj slovesne in da imajo zmeraj manj obiska; da Marijine praznike krščansko ljudstvo zmeraj manj občuti; da upada molitev rožnega venca in druge pobožnosti Mariji v čast.

Med nami Slovenci je posebno opazno izginjanje Marijinih družb. V Sloveniji so jih morali opustiti zaradi višje sile, ponekod pa tudi zaradi nezanimanja duhovnikov. Pri nas na Goriškem in Tržaškem Marijine družbe še živijo po nekaterih župnijah, toda povečini nimajo mladega naraščaja. In vendar priča zgodovina, da so bile Marijine družbe nosilke verskega življenja med nami in posebno še Marijinega češčenja.

To so dejstva pri nas in drugod po krščanskem svetu. Jezuiti so svojim Marijinih kongregacijam celo spremenili ime in se imenujejo sedaj »Skupnosti za krščansko življenje«.

To odtujevanje božjega ljudstva božji Materi zelo skrbi odgovorne dušne pastirje v Cerkvah, posebno še sv. očeta Pavla VI. Ta je že večkrat opozoril na potrebo, da ne opeša zaupanje krščanskega ljudstva do Marije Device. Letos je na svečnicu izdal posebno apostolsko pismo o Marijinem češčenju prav za namenoma, da bi krščansko ljudstvo Marijo prav častilo in jo bolj ljubilo. O tem pismu in njegovi vsebini smo že pisali v našem listu.

MARIJA V PRENOVLJENI LITURGIJI

Mnogi trdijo, da je tudi v prenovljeni liturgiji rimskega obreda upadlo češčenje Mater božje. Papež Pavel VI. pa v omenjenem apostolskem pismu lepo razloži, kako je urejeno češčenje Marije Device v novem rimskem misalu in v liturgičnem letu. Na začudenje marsikoga, ugotavlja sv. oče, kako odlično mesto je prenovljena liturgija odkazala Mariji na čast.

Predvsem podčrta, kako sta advent in božični čas postala marijansko usmerjena v svoji liturgični zgradbi: advent nas spominja na Marijo, mlado mater, ki pričakuje rojstvo svojega prvorojenca Kristusa; božični čas pa je ves prepleten z mislijo na božjo mater. Na božič Cerkev moli rojenega Odrašenika in časti njegovo mater; na sv. Tri kralje se spominja poklicanosti vseh narodov v božje kraljestvo in občuduje Marijo, ki je predstavila svojega Sina trem Modrim v češčenje; na praznik sv. Družine, ki je sedaj na nedeljo po božiču, upre svoj pogled na družinsko življenje, ki ga je sv. Družina živela v Nazaretu, na Jezusa, na Marijo njegovo mater, in na pravičnega Jožefa. V božičnem času je sedaj Cerkev postavila še nov liturgični praznik na prvi dan leta, ki je postal praznik Marije božje matere in obenem svetovan dan miru.

Zatem omenja sv. oče še ostale praznike Marijine med cerkvenim letom: praznik Marijinega brezmadežnega spočetja 8. decembra, angelovega oznanjenja 25. marca, Marijinega vnebovzetja 15. avgusta. A so še drugi liturgični prazniki, ki jih Cerkev obhaja med letom: svečnica, praznik Marijinega obiskovanja 31. maja, praznik prečistega Srca Marijinega na soboto po prazniku Srca Jezusovega; rojstvo Marijino 8. septembra, spomin na žalostno Mater božjo 15. septembra. Poleg tega so še tisti prazniki, ki jih obhajajo posamezne Cerkve in cerkveni redovi. Končno še to: nova liturgija posveča vsako soboto Mariji Devici, ko se sme brati maša njej na čast, če ni kakega posebnega svetnika.

Zelo napačno je zato, če kdo misli, da je prenovljena liturgija kaj odvzela Marijiniemu češčenju. Zaradi tega sv. oče zahteva, da se Marijiniemu češčenju, ki ga danes vesoljna Cerkev izkazuje Mariji Presveti, izvira, se nadaljuje in množi iz tistega ne prekinjenega češčenja, ki ga je Cerkev v vsakem času njej izkazovala v spoštovanju resnice in v pravih oblikah. Iz nepretrga-

nega delovanja Sv. Duha in zaradi poslušanja božje besede, Cerkev našega časa dobiva razloge, nagibe in vzpodbudo za češčenje, ki ga izkazuje blaženi Devici. Liturgija, ki jo potrjuje in krepi cerkveno učiteljstvo, je globok izraz in zanesljiv dokaz te žive tradicije.

Zaradi tega sodoben kristjan, ki hoče živeti v liturgiji in iz liturgične misli, ne more in ne sme ostati brezbrizen do češčenja Mater božje, ki je bilo zmeraj tako lastno krščanskemu ljudstvu. Še manj bi bilo razumljivo in opravičljivo, če bi kak duhovnik osporaval češčenje Marijino.

K. H.

Ob desetletnici prvih volitev v deželni svet

Slovenska skupnost je ob desetletnici prvih volitev v deželni svet Furlanije-Juljske krajine, ki so bile 10. maja 1964, izdala naslednjo izjavo:

Dne 10. maja je poteklo deset let, kar so bili volivci poklicani, da prvič volijo svoje predstavnike v deželni svet Furlanije-Juljske krajine. Z ustavnim zakonom z dne 31.1.1963, št. 1 je bila namreč ustanovljena avtonomna dežela Furlanija-Juljska krajina s posebnim statutom. Slovenska Skupnost iz Trsta in Slovenska demokratska zveza iz Gorice sta se predstavili slovenskim volivcem s skupno slovensko listo in izbojevali veliko zmago ter izvolili svojega zastopnika v deželni svet.

Od tistega 10. maja, ki bo Slovincem v zamejstvu ostal v spominu kot pomemben dan v njihovi zgodovini, je Slovenska skupnost stalno in aktivno posegala v vsa vprašanja, tako socialna kot gospodarska, predvsem na narodnostna, in bila pomemben dejavnik v deželnem svetu ter v političnem življenju na splošno.

Ceprav so določila posebnega statuta dežele Furlanije-Juljske krajine le načelne pomena za slovensko narodno skupnost in je statut dejansko niti ne omenja (akoravno je znano, da je dežela Furlanija-Juljska krajina nastala predvsem zaradi prisotnosti slovenske manjšine), je Slovenska skupnost s svojim delom v deželnem svetu, s svojimi nastopi, s svojimi zakonskimi osnutki, interpelacijami in vprašanji dokazala, da je njena prisotnost v deželnem svetu ne samo nujna, ampak naravnost nenadomestljiva.

Ob zavesti, da je vedno in povsod branila pravice slovenske narodne skupnosti v deželi, da je bila odločen zagovornik miru in prijateljstva med tu živčim prebivalstvom in sosednimi državami, Slovenska skupnost zagotavlja slovenskemu prebivalstvu, da bo tudi v bodoče v deželnem svetu neomajna zagovornica narodnih, socialnih in ekonomskih pravic Slovincem, ki prebivajo na Tržaškem, Goriškem, v Benečiji in Kanalski dolini.

Srečanje med južnotirolskimi in slovenskimi predstavniki

Dne 14. maja 1974 so se srečali v Veroni predstavniki Južnotirolske stranke (Südtiroler Volkspartei), Slovenske skupnosti ter Slovenske demokratske zveze. Srečanja so se udeležili dr. Joachim Dalsass, podpredsednik, ter Josef Atz, pokrajinski tajnik, za SVP; za Slovensko skupnost iz Trsta in SDZ iz Gorice pa so bili prisotni politični tajnik in deželni svetovalec dr. Drago Štoka, predsednik sveta dr. Zorko Harej in prof. Slavko Bratina ter prof. Andrej Bratuž, predsednik in tajnik SDZ.

Predstavniki omenjenih strank so si izmenjali stališča o problemih, ki zadevajo zlasti zaščito narodnih manjšin v bencenski pokrajini ter v deželi Furlanija-Juljski Benečiji. Zastopniki teh strank so se sporazumeli za nadaljnje stike, da bi globlje proučili vprašanja, ki zadevajo obe strani.

Italija se je izrekla za razporoko

Verjetno je rezultat nedeljskega glasovanja o razporoki presenetil ne le cerkvene kroge, nasprotnike razporoke in vodstvo Krščanske demokracije, ki so upali, da je večina italijanskega ljudstva še vedno za nerazvezljivost zakonske zveze; presenetil je same zagovornike razporoke, saj tako velike zmage niso pričakovali. 59,1 : 40,9 je brez dvoma razmerje, ki jasno pove, kako trenutno misli italijanski narod.

UZADJE NEPRIČAKOVANEGA IZIDA

V prvi vrsti se je razblinil mit o katoliški Italiji. Italijan je katoličan po krstu, verskih navadah, po svojih čustvih, a ne sledi več cerkvenemu učiteljstvu. Cerkev učiteljstvo je zanj nekaj tujega in njegova beseda ne vpliva več na njegove odločitve. Brez dvoma je to za italijansko Cerkev pomembno spoznanje: ne obvlada več ljudskih množic.

Potem se je pokazalo, kako lahko spretna propaganda neki problem izvotli in mu dá čisto drugo vsebino. Referendum o razporoki naj bi bil zadeva vesti, ne pa političnih strank. In vendar je vsa zadeva postala čisto političen problem. Ljudje so videli v glasovanju možnost, da izrazijo svoj protest proti razmeram, ki so v Italiji na sploh in ker je prav Krščanska demokracija največji opornik sedanjega reda, so z glasovanjem hoteli udariti po njej kakor tudi proti fašistični desnici, ki se je opredelila proti razporoki.

To se je videlo prav v naših krajih. Almirantejev nastop v Trstu je naredil nasprotnikom razporoke kaj slabo uslugo. Geslo: »Kdor voli "Ne", voli proti fašizmu« je vžgalo in še kako! Rezultati po naših občinah to jasno pričajo.

Vendar je treba priznati, da bi zmaga tistih, ki so rekli "Ne", ne bila tako velika, če bi ostala omejena samo na one, ki redno volijo laicistične stranke. To pot so se jim pridružili premnogi iz katoliških vrst. Zavrgli so nauk Cerkve in stališče cerkvenega učiteljstva.

Italijanske „napredne“ sile in cona B

V sosednji republiki Jugoslaviji se nadaljuje val protestov raznih podjetij in drugih družbenih organizacij do italijanskega stališča glede bivše cone B.

Po znanem govoru predsednika Tita v Sarajevu smatra jugoslovanska vlada vprašanje pripadnosti nekdanje cone B Jugoslaviji za dokončno rešeno in se zato o tem nima kaj pogajati. Po drugi strani pa zahteva od italijanske vlade, da se javno odreče stališču, izraženem v noti z dne 11. marca, ki je povzročila nenadno zaostritev med Rimom in Beogradom.

Na teh osnovah jugoslovanska diplomacija išče čim širšo oporo za svoje stališče v evropskem in svetovnem javnem mnenju. Posebno bi ji bila dobrodošla solidarnostna podpora delavskih strank in drugih sorodnih organizacij v sosednji Avstriji in Italiji.

Tu pa je mednarodna delavska solidarnost čudno odpovedala. V Avstriji je socialistična vlada šla celo tako daleč, da je prav v tem času zanikala obstoj slovenske narodne manjšine ter partizansko odporniško gibanje na Koroškem.

Tako imenovane italijanske demokratske sile pa so se postavile na zelo previd-

Dali so se voditi bolj od čustev kot od razuma. Obenem so hoteli izpričati svojo neodvisnost od cerkvenega učiteljstva. Prav v katoliških vrstah je prišlo do zmede, ki je pokazala v vsej žarki luči, da našim kristjanom manjka načelne vzgoje in solidnega verskega znanja. Pa preidimo sedaj k rezultatom!

GOVORICA ŠTEVILK

V ponedeljek 13. maja ob 22.40 je notranji minister Taviani razglasil rezultat ljudskega glasovanja o razporoki. Povedal je, da je bilo volivcev 33.039.217, tj. 88,1 % volivnih upravičencev. Za ohranitev razporoke se je izreklo 19 milijonov 093.929 volivcev, kar znaša 59,1 %, za odpravo pa je glasovalo precej volivcev manj: 13 milijonov 188.184 ali 40,9 %.

Med deželami, ki so dale največ glasov za NE, je bila prva Dolina Aosta, kjer je za NE glasovalo 75,1 %. Sledijo dežele Ligurija (72,6 %), Emilia-Romagna (70,9 odstotka) in Piemont (70,8 %). V naši deželi je za razporoko glasovalo 63,9 % volivcev. Zagovorniki razporoke so slavili svojo zmago celo na Siciliji, kjer vladajo še patriarhalne razmere. Prejeli so 50,5 %.

Od dežel, ki so zavrnilo razporoko, je na prvem mestu Molise, kjer je za DA glasovalo 60 % volivcev; sledijo Basilicata (53,6 %), Apulija (52,6 %), Kampanija (52,2 odstotka), Veneto (51,1 %), Kalabrija (50,8 %) in končno Trident-Južna Tirolska (50,6 %).

V velikih mestih so dobili pristaši razporoke veliko večino, v Turinu in Ravenni kar 78,4 %. Trst je glasoval 72,6 % za razporoko, tudi Bocen na Južnem Tirolskem enako (72,5 %). »Krščanski« Rim je podprl razporoko z 68 %, Benetke, v katerih sicer vladajo demokristjani 69,8 % in tradicionalno katoliški Treviso 59,8 odstotka. Mesto Gorica je dalo v korist razporoke 64,04 % glasov.

V deželi Furlanija-Juljska Benečija je v tržaški pokrajini reklo NE 153.096 volivcev (73,1 %), DA pa 56.294 (26,9 %); v goriški pokrajini je bilo za NE 67.449 gla-

sov (68,5 %), za DA pa 30.984 (31,5 %); v videmski pokrajini je za razporoko glasovalo 198.056 volivcev (58,7 %), proti pa 139.141 (41,3 %) in v pordenonski pokrajini za NE 98.391 (60 %) in za DA 65.568 (40 %) glasov.

RAZLOGI ZA NASO OPREDELITEV

Naš list si je v času volivne kampanje zadel nalogo, da pravilno oblikuje vest svojih bralcev v skladu z naukom cerkvenega učiteljstva. V koliko je v tem uspel, ve le Bog. Storil pa je svojo dolžnost in ni ostal mutasti pes. S tem, da so se volivci odločili proti nauku Cerkve o zakonu, niso škodili toliko Cerkvi kot družbi, ki ji pripadajo. Posledice se bodo pokazale z leti kot v vseh državah, kjer so razporoki na stečaj odprli vrata.

Eno je gotovo: zaman je sklicevati se na glas vesti, če je ta glas napačno oblikovan. Ni še vsaka vest katoliška in to je pri zadnjem glasovanju jasno prišlo do izraza.

Do katoliške vesti pride vernik, če posluša Cerkev, ki ima neodtujljivo nalogo, da poučuje, pojasnjuje, vodi, razpršuje dvome, pomaga omahljivim in utrjuje verne.

Glede zakona je pravi nauk tisti, ki ga je učil Kristus ter nam ga posreduje in utemeljuje katoliška Cerkev (tudi zadnji vaticanski koncil), ne pa razni samozvani »napredni«, »demokratski« in »ugledni« katoličani.

In ta nauk pravi, da je krščanski zakon zakrament in zato nerazvezljiv; da je zgrajen na medsebojni ljubezni, razumevanju in podpiranju; da je pogoj za zdravo in trdno družino, ki je naravna celica, v kateri se vzgajajo otroci.

Razporoka pa družino razbije, odvzame otrokom mater in očeta! Če sem dosleden katoličan, če nisem samo krščen in »pobeljen grob«, sem po svoji vesti za nerazvezljivost zakona, sem proti razporoki in sem bil dolžan glasovati z DA!

Nekateri iz vrst »naprednih« katoličanov so nam očitali, da se vračamo na stare predkonceilske pozicije. Pa je prav zadnji vaticanski koncil glede zakona, družine in razporoke ponovil, kar je Cerkev učila že prej in od vsega početka: da je zakon zakrament in nerazdružljiva vez, ki edini more ustvariti trdno in zdravo družino.

In prav za to je tudi šlo pri zadnjem referendumu: za zdravo slovensko družino. Slo je za naš obstoj, za rast in krepitev naše slovenske manjšine. Že tako so naši domovi preveč prazni, že tako se je pri nas uveljavil »Einkindersystem« (samo po enega otroka). Z razporoko bodo naši domovi postali še bolj prazni.

In kdo nam jamči, da ne bo po potrditvi razporoke prišlo še do uzakonitve splava, ki jo je poslanec Fortuna že napovedal, do večje popustljivosti na področju pornografije in podobno?

Zato smo se kot Slovenci, katoličani in državljani opredelili za odpravo zakona o razporoki in smo zavestno glasovali za DA. Večina se je odločila sicer drugače. Spoštujemo odločitev vsakoga, a obenem ugotavljamo: ni vedno resnica tam, kjer je večina. Ko gre za moralna načela, še zlasti ne!

LENINOVE KRVAVE ROKE

Malokdo se še spominja, kako smo prva leta po zadnji vojni na Primorskem navdušeno vzklikali ne samo tovarišu Titu in hejslovenstvu, ampak skoraj še bolj Stalinu in Leninu. S prekipevalnimi srci smo prepevali: »Od Urala do Triglava...« Ganjenosti in viharnemu navdušenju ni bilo ne konca ne kraja.

Potem je prišel velik spor med Stalinom in Titom in nas razkral na dvoje. Italijanska KP je ostala zvesta Moskvi, potujčila je svoje slovenske člane in naš primorski človek naenkrat ni več vedel, kaj je še »napredno«, ali internacionalizem KPI, ali Moskva in Stalin, ali pa je resnično napreden novi samoupravni Beograd s Titom na čelu.

Zadeva z »dobrim očkom« Stalinom je danes bolj ali manj jasna. Njegov mit je zrušen, četudi se še vedno ne razpravlja o vseh grozodejstvih, ki jih je napravil. Tako ne o tem, da je skupaj s Hitlerjem napadel Poljsko, ali o tem, da je napadel Finsko, napadel baltičke države Estonijo, Litvo, Latvijo in jih priključil Sovjetski zvezi, izvajal masovna streljanja, dal izstradati nekaj milijonov Ukrajincev tam okoli tridesetih let, uvedel prva koncentracijska taborišča... Ker gre namreč za prvo deželo socializma, Sovjetska zveza in njen kult ne smeta trpeti škodljivih posledic.

Ostaja pa še nadalje Leninov kult, lik »velikega revolucionarja«, s čigar idejami bomo magično rešili vse zemeljske težave in zaplete ter prešli iz tuzemske blaženosti.

Toda Solženicin (!) tudi Leninov mit brez usmiljenja razgali. Tistemu, ki se za zgodovino tistih časov nekoliko bolj zanima, je znano, da so Lenina prethotapili v Rusijo med prvo svetovno vojno in zaprtem železniškem vagonu Nemci, da bi vzpodbudili revolucijo in s tem omrtnivili Rusijo kot veselo, ki je pritiskala na Nemce na vzhodu. To se je tudi zgodilo in Lenin je sklenil nato z Nemci mir v Brest-Litovsku.

Manj pa je znanega o tem, da je bil organizator rdečega terorja prav Lenin in da Stalin ni bil, kot mnogi mislijo, izdajalec Leninovih idej, ampak prav nasprotno, bil je do popolnosti izdelani Lenin.

Strahotni terorizem je bil organiziran prav v Lenini dobi (1917-1924). Lenin je bil ustanovitelj tajne policije Čeka, pod Stalinom NKVD, danes KGB, znane po svojem terorju. »Teror je najboljše sredstvo prepričevanja,« je Lenin sam izjavil in v pisnih ljudskemu komisarju Kurskemu naročil (?), naj se kaznovanje s streljanjem razširi na še in še primerov. Iz pregleda o dejavnosti policije Čeka, te Leninove Gestapo, objavljenega v Moskvi, je razvidno, da je bilo med 1918 in marcem 1919 samo v osrednji Rusiji 87.000 aretacij in 8.389 usmrtitev brez sodnega zaslišanja. Leninizem je bil takrat na te številke še celo ponosen, ko so njegovi izvedenci poudarjali, da te številke »nikakor še niso popolne«.

Primerjaje te številke s 3.419 osebami, ki so bile v 80 letih žrtve zaradi revolucionarnega prepričanja pod carji (1828-1907), kot navaja seznam, ki so ga levčarski ruski izobraženci sestavili poprej, se šele zavemo, kaj pomeni »razredna borba«.

Kako so potekale tedaj aretacije, nam prepričljivo prikaže Solženicin v svojem delu »Otočje Gulag«. Neki policijski komisar na deželi dobri kar brzojavko: »Posljite 200 aretirancev! Agenti gredo na ceste in aretirajo, kar jim pride pod roko, dokler ni zbrano zadostno število. In vsak aretiranec misli, da gre za pomoto in da se bo kmalu vse pojasnilo. Toda sovjetski sistem je potreboval delovne sužnje. Vsi so bili zato obsojeni na deset, petnajst let prisilnega dela in ko je poteklo teh deset let, še za novih deset. Obsojeni so bili zaradi »sovražne propagande« na prisilno delo na Daljnem severu ob Lednem morju, kjer so gradili železnice, pristanišča, v večnem mrazu in ledu. Napredni svet je v zvezi s tem hvalil uspehe sovjetske »socialistične« graditve — graditve s prisilnim delom milijonov sužnje, kajti v taborišča in na prisilno delo so romali milijoni.

Taka je torej vlada in volja »najširših ljudskih množic«. Toda množice so v resnici imele samo enkrat priložnost, da so na svobodnih volitvah volile. Bilo je to leta 1918, takoj po krvavi oktobrski revoluciji in tedaj je Lenina partija dosegla od 707 poslanskih mest samo 175 sedežev v narodnem zboru, zaradi česar so bolj-ševiki ta za njih neugodno izvoljeni narodni zbor preprosto razgnali.

Ker je Lenina zvezda danes vsaj pri mladini že nekoliko zbledela, poskušajo uveljaviti nove romantične revolucionarne mite. Eden od njih je Che Guevara. Seve-

da pa vedo le redki za misli »velikega revolucionarja« Che Guevara, ki je 40 let po smrti Lenina hotel ustvariti »drugi, tretji in še mnoge Vietname« ter pozival k sovraštvu, ki bo »človeka premaknilo preko mej njegove narave in ga spreminilo v učinkoviti, odbrani in hladni moralni stroj« (?).

Idol za idolom ugaša, ko enkrat spoznamo in se zgrozimo nad neverjetnim zlorabljanjem vere in pravice, poštenje, nenasilje, toda za to pretečejo leta enega ali drugega kulta, ki minejo ne da bi komu kaj koristila. Prej so v našo skupno in osebo škodo.

Revolucionarne eksotike in romantike, hrepenenja po nekakšni zemeljski blaženosti, za doseg katere so »revolucionarje« pripravljali tudi na teror, nikakor še ne bo konca. In vedno znova se bo našla vrsta čustvenih duš, pesniških značajev, ki bodo sanjali in širili romantične revolucionarne sanje, ne da bi se zavedali, da njih naivnost izrabljajo drugi režiserji.

Kaj bo prišlo za Leninom, ko se že Che Guevara ni mogel povzpeti do novega idola, se še ne ve. Tisti, ki zametujejo vero v Boga, si bodo že našli kaj, če ne drugega, potem vsaj horoskop ali kako izrazito vražo ne da bi se zavedali, da je »verovati« pač v človeški naravi sami, tisto nadnaravno v nas, ki nas sploh dela ljudi.

Ponižati pa vero v neko zemeljsko (porevolucionarno) blaženost, v horoskope moderne vraže, pomeni pohoditi lastno človečnost in zapasti v miselno revščino, ki je toliko bolj nenaravna, kolikor bolj je nasilna.

Na Primorskem smo v naši preprosti veri, da nas bo nekdo odrešil, poskusili že z vsem mogočim, od Lenina do Stalina, od Ljubljane do Beograda. Nismo pa nikoli odločno rekli: »Rešitev je v nas samih, v naši skupni povezanosti in zaupanju v lastno moč.« In v tem je naša zmeta in slabost.

J. N.

- (1) A. Solženicin, »Otočje Gulag«, švicarska izdaja, Bern 1974, str. 328.
 (2) V. I. Lenin, »Zbrana dela«, zvezek 45, str. 189.
 (3) V pismu izvršnemu tajništvu OSPAAL, Berlin 1967, str. 14.

Ob konferenci o problemih slovenske manjšine v Gorici

To soboto 18. maja bo v Gorici posebno zborovanje, posvečeno problemom slovenske narodne manjšine. Prireditelj zborovanja je goriška pokrajina, ki hoče na ta način študijsko poseči na področje manjšinske problematike. Konferenca sama je nekak uvod v mednarodno konferenco o manjšinah, ki bo v Trstu — kot napovedano — v začetku junija letos.

Goriška pokrajinska uprava je to srečanje sprejela na podlagi svoje politične usmeritve, ki teži tudi za pozitivnim reševanjem slovenskih problemov. K tej politiki je odločilno pripomoglo sodelovanje in prizadevanje Slovenske demokratske zveze v Gorici, ki se je vedno zavzemala za premik z mrtve točke pri reševanju manjšinskega vprašanja. Prav v tem smislu je tudi SDZ pred kratkim sprejela odborniško mesto in s tem še jasneje pristopila k realizaciji demokratične politike do slovenske narodne skupnosti na Goriškem.

Napovedana sobotna konferenca o problemih slovenske manjšine je v glavnem študijskega značaja. Znanstveni strokovnjaki Inštituta za mednarodno sociologijo (ISIG) v Gorici bodo na tem srečanju sodelovali z referati o juridičnih in socioloških vidikih pri reševanju manjšinske problematike. Zato pa je še posebej dolžnost in naloga predstavnikov slovenske manjšine, da na konferenci tudi kot subjekt nastopijo in prikažejo dejansko stanje in zahteve Slovencev na Goriškem. Brez direktne sodelovanja Slovencev namreč tudi konferenca sama ne more obroditi zaželenega sadu.

Zavedati se je treba, da goriška manjšinska »predkonferenca« (v odnosu do tržaške) sicer kaže določeno politično voljo pokrajinske uprave, da pa v bistvu še ne rešuje vseh zapletenih problemov slovenske manjšine na Goriškem. Zato pozivamo prav ob tem važnem srečanju odgovorne dejavnike pokrajinske uprave in v prvi vrsti italijanske vladne stranke, da se z resnostjo in s čutom politične odgovornosti in tudi pogumne odprtosti res lotijo praktičnega reševanja vsakdanjih problemov naše narodne skupnosti. Le tako bomo lahko pozitivno ocenili in označili za dosledno politiko pokrajinske uprave, ki

IZ ŽIVLJENJA NAŠIH LJUDI

Nepozabno srečanje s Slovenci v Rimu

V petek 26. aprila zvečer se je z goriške železniške postaje odpeljala v Rim dramska skupina PD »Standrež«. Na postaji v Rimu so skupino sprejeli predstavniki slovenskega društva »Slomšek«, in sicer tajnica Brigita Cesnik, Stanko Dekleva, večletni predsednik istega društva ter g. O. Simčič, ki je bil vzpostavil stike med slovensko skupnostjo v Rimu in Gorici.

Po krajšem postanku v Sloveniku se je začel ogled mesta. Društvo »Slomšek« je poskrbelo za poseben avtobus, ki nas je popeljal k raznim zanimivostim v Rimu. Ob prijemu in izkušeni razlagi gospe Brigite smo si ogledali najprej novi del mesta EUR, kjer smo občudovali moderne zgradbe s številnimi in lepo urejenimi parki. Ogledali smo si tudi cerkev sv. Pavla, ki že na prvi pogled pritegne obiskovalca z dragocnim mozaikom, ki krasi pročelje. Popoldne smo obiskali stari del mesta ob Koloseju s številnimi ostanki rimske dobe in kulture.

Posebno doživetje je bil obisk nekaterih krajev v okolici Rima, kot so Castelgandolfo in Frascati. V Castelgandolfo smo si ogledali papeževo letno rezidenco, v Frascatiju pa smo se okrepčali z znano vinsko kapljico. Seveda ni manjkalo prijetnega razpoloženja in veselega petja. Msgr. M. Jezernik nam je tudi prikazal delovanje slovenske skupnosti v Rimu in vlogo, ki jo opravlja Slovenik.

V nedeljo 28. aprila popoldne so štandreški igralci nastopili z Molièrovo komedijo »Zdravnik po sili« v dvorani v središču mesta. Za to priložnost so rimski Slovenci popolnoma napolnili veliko dvorano in pozorno sledili dogajanju na odru. Vedra vsebina igre je zabavala občinstvo, ki je izrazilo zadovoljstvo z burnim ploskanjem, predstavniki društva »Slomšek« pa so igralcem poklonili šopek cvetja.

Ob zaključku se je dr. Jezernik zahvalil vsem, ki so prišli na predstavo in ki so se udeležili istega dne slovesne sv. maše ob njegovem 25-letnem duhovniškem jubileju.

Ko smo se na postaji Termini poslavl-

ljali, smo bili vsi vidno presunjeni, saj tolike gostoljubnosti, ki smo je bili deležni na našem dvodnevnem obisku med Slovenci v Rimu, nismo pričakovali. Ta prvi stik pomeni za nas veliko doživetje in neprecenljivo kulturno obogatitev. Zato smo iskreno hvaležni vsem, ki so nam omogočili to srečanje ter nastop v samem Rimu.

Dramska skupina PD Standrež

Jubilej Marije Pomagaj v Torontu

Cerkev Marije Pomagaj v Torontu v Kanadi na Manning Avenue je bila prva slovenska cerkev v Kanadi; zgradili so jo leta 1954, ko je župnijo ustanovil in vodil dr. Jakob Kolarič CM. Danes imajo Slovenci v Kanadi več cerkva in samostojnih župnij.

Za dvajsetletni jubilej se pod sedanjim župnikom Tonetom Zrnecom CM notranj-ščino cerkve preuredili in postavili nov oltar, krtinik in tabernakel. Načrte za preureditev je izdelal arh. Jože Kregar iz Ljubljane. Uresničili so jih slovenski mojstri v Torontu. Le dele iz marmorja je izdelala kanadska tvrdka, ki jo vodi Luigi Bertoli. Slovesnost posvečenja oltarja in blagoslovitve je v nedeljo 17. marca opravil kancler torontske nadškofije rev. Wall.

Cerkev Marije Pomagaj je dobila notranje soglasje, lepoto svetih prostorov in najprimernejšo krono za dvajsetletni jubilej.

Iz Slovenije

Goričani v Idriji

V Idriji so v preteklih tednih organizirali področno srečanje amaterskih gledaliških skupin Primorske. Tako srečanje na Primorskem je bilo letos prvič. Priglasilo se je osem skupin, med temi dve iz zamejstva, Slovensko amatersko gledališče iz Trsta in pa dramska skupina SKPD »M. Filej« iz Gorice.

Tržačani so v soboto 4. maja zvečer odigrali Torkarjev »Požar«, Goričani pa so nastopili v nedeljo 5. maja ob 15.30 z Anouil-hovo komedijo »Ples tatov«. Čeprav so zvečer v isti dvorani nastopili drugi igralci s Finžgarjevo »Razvalino življenja« in so isti dan Idričani poromali na Sv. goro, je bil obisk popoldne kar čeden. Goriški igralci so nastopili precej sproščeno in gotovo, posebno potem ko so premagali prvi strah v začetku igre. Občinstvo je komedijo toplo sprejelo in nastopajoče pohvalilo s pristranim aplavzom.

Po nastopu je bil na sedežu idrijske ZKPO razgovor ob okrogli mizi o nastopu samem in o delu francoskega dramatika. Razgovor je vodil prof. Belina iz Ljubljane. Poudaril je vrednote dramskega ustvarjanja F. Anouilha, posebej še komedije »Ples tatov«. Prešel je nato k predstavi sami in obdelal njeno režisersko postavitev in igralsko izvedbo. Navzoči igralci in režiser Aberšek so tako slišali strokovno oceno svojega dela.

Zamisli, da se neke srečajo amaterski igralci in pokažejo tudi nedomačim gledalcem svoje delo, da slišijo pri tem strokovno oceno svojega nastopa, da pride pri tem tudi do neke selekcije med nastopajočimi in tihega tekmovanja, je gotovo dobra stvar. Vendar mora strokovna kritika upoštevati ne samo uspeh na odru, temveč tudi razmere, v katerih kaka amaterska skupina deluje. Ker ji pa te razmere velikokrat niso dovolj znane, je tudi njena ocena rada prestroga.

Pri amaterskih gledališčih bi morali ocenjevati ne samo uspeh, temveč tudi ljubezen in požrtvovalnost. Mislim, da ti za služita večjo pohvalo kot uspeh sam, akoravno mora tudi amatersko gledališče iskati čim večji umetniški uspeh. Goričani so tudi to dosegli.

Isto nedeljo dopoldne je bil v Idriji ustanovni občni zbor Področnega združenja gledaliških skupin Slovenije za Primorsko. V združenje lahko pristopijo tudi gledališke skupine iz zamejstva.

K. H.

Pohvala Sloveniji

Znana italijanska misijonska revija »Il Mondo e Missioni« razmišlja o krizi duhovniških poklicev in ugotavlja, da je v vzhodnih deželah stanje poklicev še kar zadovoljivo. Kot primer omenja Poljsko, ki je imela lani 450 novomašnikov. Nato pa omenja Slovenijo, ki je imela 53 novomašnikov in pravi, da ji gre v razmerju s številom prebivalstva, ker šteje 1.700.000 katolčanov, v svetovnem merilu prvo mesto. Bog daj, da bi tako ostalo tudi za naprej.

S TRŽAŠKEGA

Dr. Rafko Dolhar govori na prvomajskem slavlju Slomškovega doma v Bazovici

Mlaj v Dolini

Tudi letos je bilo v Dolini tradicionalno praznovanje mlaja, ki je kljub slabemu vremenu privabilo mnogo ljudi. Na vaškem glavnem trgu se je dvigal mogočen in bogato obložen mlaj, ki so ga postavili vaški fantje. Ob strani so bili kioski z vinom in prigrizkom. Na trgu je stal še oder, na katerem se je v nedeljo 5. maja zvrstil kulturni spored. Nastopili so folklorna skupina iz Velenja, akademski pevski zbor »V. Vodopivec« iz Ljubljane ter domača godba.

V okviru kulturnega sporeda je bila na ogled tudi razstava, na kateri so razstavljali slike domači umetniki: Zdenka Ota, Oskar Kocjančič, Lucijan Zonta, Stane Žerjal, Danilo Krizmančič, Mirko Hrvatič in Evgen Pangerc.

Ob koncu večera je zaigral domači breški orkester. Valčki in polke so užgale mlade in stare, da so dvigali pete pozno v noč.

Praznovanje se je nadaljevalo še v ponedeljek, v torek pa so mlaj podrli v veliko veselje otrok, ki so pobrali in polovili pomaranče in limone.

Poučna ekskurzija otrok iz Boljunca

Združenje staršev otrok slovenske šole v Boljuncu je s sodelovanjem učiteljstva ter didaktičnega ravnateljstva organiziralo v ponedeljek 29. aprila poučno šolsko ekskurzijo po tržaškem Krasu.

Kljub neugodnemu vremenu in razburjenju zaradi podlega napada na slovensko šolo pri Sv. Ivanu so vsi otroci s posebnim avtobusom šli na pot kot je bilo doloženo.

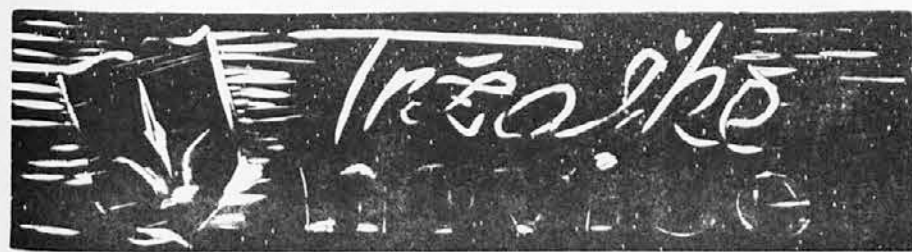
Najprej so si ogledali znano dolino Percedol pri Repentabru, katere značilnosti je prikazala učiteljica Ljuba Smotlak. Nato so otroci nadaljevali pot do Repentabra. Na griču pred cerkvico jih je sprejel repentaborski župnik, ki jim je razkazal svetišče ter podal nekaj zgodovinskih podatkov o tem kraju. Otroci so si s te točke ogledali še bližnjo in daljno okolico.

Zatem so obiskali »Kraško hišo« v Velikem Repnu, kjer so se med drugim tudi nekoliko ogreli pri velikem ognju, ki so jim ga za to priložnost nalašč zakurili na starinskem ognjišču. Po ogledu Kraške hiše so se otroci odpravili k Briščkom, da so si ogledali v tamkajšnjem muzeju slike kraških zanimivosti, razne primere kapnikov in okostja nekdanjih živali našega Krasa pa tudi posode, orodje in orožje prebivalcev kraških jam in gradišč. Nato so si v Repniču ogledali še ostanke nekdanjega gradišča in dva kamnoloma. Nazadnje je bil na vrsti še ogled izvira reke Timave. Ker je bilo tiste dni veliko dežja, so otroci imeli priložnost občudovati močno bruhanje vode izpod skal. Po ogledu Timave in Stivana so se otroci — po obalni cesti skozi mestno središče — vrnili domov. Vsi so bili kljub utrujenosti zelo zadovoljni. Ekskurzija je bila za vse zelo zanimiva in otroci so ta dan pridobili marsikaj, kar bo obogatilo njihovo znanje.

Odbor združenja staršev se iskreno zahvaljuje tistim učiteljicam, ki so ta dan kljub solidarnosti z ostalimi stavkajočimi solniki spremljale otroke na tej ekskurziji, ki je ni bilo mogoče preložiti.

Polna semenišča v Afriki

Poleg afriške države Nigerije doživlja tudi Zaire (nekdanji belgijski Kongo) silen razcvet duhovniških poklicev. Ob koncu lanskega leta je bilo v osmih zairskih semeniščih 539 bogoslovcev, v treh ugandskih pa 304.

Nadzorstvo nad Slovenci v vojski

Dnevnik levčarskega gibanja »Lotta continua« je 27. marca objavil fotografijo vojaških enot v Trstu vsem ostalim poveljstvom. V njej jih naproša, naj sporočijo število Slovencev v posameznih enotah. Poročilo naj bi obnovilo ob vsakem prihodu novih vpoklicancev pod orožje. Ista okrožnica potem zahteva imena vseh vojakov, ki prejemajo »Prim. dnevnik«.

Ni nam znano, če je kdo od prizadetih odgovoril na pisanje dnevnika »Lotta continua«, da bi zanikal obstoj opisane okrožnice. Jasno je, da bi bilo vsako tako ali podobno »popisovanje« protustavno. Vendar bi nas taka okrožnica ne presenetila, saj je znano, kako pogosto slovenske fan-te zapostavljajo pri služenju vojaškega roka.

V korist družbeno prizadetih

Pred kratkim sta deželni svetovalec Slovenske skupnosti dr. Drago Štoka in tržaški občinski odbornik dr. Rafko Dolhar sprejela delegacijo Odbora za handikapirane, katero sestavljajo starši prizadetih otrok ter razni delavci na socialnem področju.

Delegacija je predstavnikoma Slovenske skupnosti obrazložila težke probleme handikapiranih ljudi, ki so v današnji družbi vse preveč osamljeni in prepuščeni samim sebi ali le določenim ustanovam. Poudarili so nujno, da se država in dežela kore-

nito lotita problema teh izločenih ljudi in v skladu z načeli socialne pravičnosti vrnejo handikapirane družbi kot polnopravne članke.

Slovenska predstavnika sta delegaciji staršev in prizadetih podrobno obrazložila korake, ki jih je za handikapirane kot so npr. civilni invalidi napravila Slovenska skupnost tako v deželnem svetu kakor tudi v okviru tržaškega občinskega sveta. Slovenska skupnost je bila vedno na strani človeka, ki ga bolezen poriva ob rob družbe. Njena zastopnika sta zagotovila nadaljnje korake Slovenske skupnosti, da bo končno le zmogala v družbi pravičnost nad krivico, da bodo vsi člani človeške družbe enakovredni in enako spoštovani v svojih pravicah.

Uspeh na umetnostnem tekmovanju

Dijaki slovenskih višjih šol so se tudi letos udeležili tržaškega višješolskega tekmovanja v fotografiji, slikarstvu in kiparstvu. Zelo dobro so se odrezali dijaki znanstvenega liceja »F. Prešeren«, saj sta dva dijaka dosegla lep uspeh. Ester Pregarc je bila prva v slikarstvu, Boris Košuta pa je odnesel drugo nagrado v kiparstvu. Oba dijaka obiskujeta četrty razred, risanje pa jih uči prof. Franka Fornazarič.

Zaključna prireditev glasbene šole

Slovenska glasbena šola v Trstu priredi v četrtek 23. maja v Kulturnem domu let-

Zbor »Slovenski šopek« iz Mačkolj na letošnjem prvomajskem slavlju v Bazovici

ni glasbeni nastop svojih gojencev. Začetek ob 17. uri. Vabila za vstop so na voljo na vseh glasbenih podružnicah. Nastopajo gojenci Slovenske glasbene šole naslednjih podružnic: Boljunec, Boršt, Ricmanje, Bazovica, Opčine, Sv. Križ in Rojan. Kot gosta večera pa nas bosta zabavala ansambla Taimis z Opčin in Kondor iz Bazovice.

Volivni rezultati v slov. občinah po Tržaškem

Zastavonoša glasov za razporoko je občina Zgonik. Fronta NE je prejela 930 glasov, tj. 87,64 % (najvišji odstotek v vsej deželi), fronta DA pa 130 glasov (12,26 %).

V najmanjši slovenski občini v Repentnaboru je bilo za DA 68 volivcev (14,41 %), za NE pa 404 (85,59 %).

V občini Devin-Nabrežina so zagovorniki razporoke prejeli 4.018 glasov (76,10 %), nasprotniki pa 3.197 (23,90 %).

In končno so v Dolini glasovali takole: za NE 3.419 (84,21 %) in za DA 641 (15,79 % odstotka).

Podobni rezultati so bili doseženi po pretežno slovenskih voliščih tržaške občine: Sv. Križ volišče št. 70: 41-266; Sv. Križ št. 288: 67-461; Prosek 68-508; Kontovel 61-479; Trebče 34-433; Bane 29-199; Gropada 47-467; Bazovica 48-490.

Šmarnični koncert v Šempolaju

V Šempolaju na Krasu bodo kraški zbori izvajali koncert Marijinih pesmi ob prazniku Marije Pomočnice zadnje nedelje v mesecu dne 26. maja 1974. Peli bodo cerkveni mešani zbori z Opčin, iz Sv. Križa, iz Zgonika in domači šempolajski cerkveni ter šempolajski otroški zbor.

Koncert bo ob lepem vremenu ob 17. uri (legalna ura) v senci dreves na trgu pred cerkvijo, v primeru dežja pa v cerkvi ali pod stebriščem otroškega vrta.

Pol ure pred koncertom, to je ob 16.30, bo v cerkvi kratka sv. maša in šmarnična pobožnost.

Z veseljem pozdravljamo to lepo zamisel šempolajškega župnika, da se poleg božičnih koncertov uvedejo v naši deželi tudi koncerti Marijinih pesmi. Zaradi nove liturgije se Marijine pesmi malo slišijo po naših cerkvah, zato je prav, da jih taki Marijini koncerti rešijo pozabe in se naše ljudstvo spet bolj naveže na Marijo ter poživi svojo vero, ki nam je v teh težkih časih tako potrebna.

Še k upravnemu sporazumu devinsko-nabrežinske občine

V Katoliškem glasu (2. maja) smo brali pripombe k upravnemu sporazumu devinsko-nabrežinske občine. Tokrat moramo že zabeležiti prvi popravek k našim pripombam.

Omenili smo kupe zloženih cevi pri nabrežinski postaji, ki bi lahko predstavljale veliko nevarnost, če bi se otroci nemoteno igrali okoli teh skladovnic. Sedaj vidimo, da so že potegnili okoli cevi zaščitno mrežo. Ne vemo sicer, ali je to storil lastnik cevi sam od sebe ali pa po naročilu in zahtevi višjih organov. Vsekakor je prav, da se je to zgodilo.

Pozabili pa smo zadnjič omeniti načrt za novo šolo v Slivnem. Gradnja te šole je tudi zajeta v upravni občinski sporazum. Prav je, da po tolikih letih dobi Slivno primerno šolsko poslopje, ki bo odgovarjalo sodobnim zahtevam in potrebam. Res je, da je v Slivnem malo otrok, a imajo tudi ti pravico do primerne šolske stavbe. - *Občan*

Protestna resolucija prof. zbora liceja »F. Prešeren«

Profesorski zbor znanstvenega liceja »F. Prešeren« v Trstu, zbran na izredni seji 30. aprila 1974, ogorčen zaradi podlega tentata na slovensko šolo pri Sv. Ivanu, obsoja ponovni zločinski napad na ustanovo, ki je zaradi težkih krvavih žrtev naši narodni skupnosti še posebno pri srcu; zahteva od pristojnih oblasti, da nemudoma izvedejo vse ukrepe, ki so potrebni za izsleditev in kaznovanje neposrednih in posrednih krivcev; zahteva, da iste oblasti posvetijo večjo pozornost pouku prave demokratične državljske vzgoje s poglobljenim osvetljevanjem obdobja, v katerem je bila ideologija, ki je botrovala temu nasilnemu dejanju, na oblasti; poziva pristojne oblasti, da s primernimi energičnimi ukrepi zagotovijo varnost naših dijakov in vsega šolskega osebja ter reden potek pouka.

Z GORIŠKEGA

Rupa

Kakor je znano, so imeli prireditelji vaškega praznika »Frtalje sv. Marka«, ki naj bi bil 28. aprila, smolo z vremenom. Deževalo je ves dan, tako da je bilo treba prireditev preložiti na eno naslednjih nedelj. Tako naj bi se vršila to nedeljo 19. maja. Upajmo, da bo vreme to pot sončno. Narava je v bujnem zelenju, bezeg cvete in prijetno diši, vse ozračje diha pomlad. Poleg kulturnega programa bo prav ta narava udeležencem praznika nudila obilje notranjega zadovoljstva.

Prireditelji so prepričani, da bo obisk velik kot že prejšnja leta in da bo vaški praznik v Rupi mogočna manifestacija slovenske zavesti in vzajemnosti.

ŠPORT

Delovanje Olympije v letu 1974

Atletika. Včasih je imela Olympia na tem področju vedno nekaj dobrih atletov. Potem je dejavnost nekoliko popustila, vendar ni nikoli prenehala. Ta dejavnost je podlaga za vse druge športe, zlasti pa še za odbojko in smučanje.

Letošnja sezona se je kar dobro začela, in sicer po zaslugi najmlajših — bratov Devetak iz Stavra, ki so samouki v tem športu. Najstarejši med njimi, Albert, je tekmoval že 26. januarja na deželnem tekmovanju v teku čez drn in strn; tekkel je na 4 km dolgi progi in se uvrstil med tri najboljše goriške naraščajnike. Nato se je udeležil še deželnega tekmovanja CSI v teku čez drn in strn na 3000 m, ki se je vršilo 24. marca v Belvedere pri Gračeju; zasedel je odlično 9. mesto; tako si je pridobil pravico nastopa na državnem prvenstvu v Fidenzi dne 31. marca, kjer je bil 24. med 85 tekmovalci iz vse Italije.

V Belvederu so tekmovali še Venceslav Devetak na 2500 m (je odstopil, potem ko je večji del proge vodil), Tomaž Devetak (zasedel je dobro 10. mesto v svoji kategoriji) in Marij Bagon (uvrstil se je na 26. mesto). Tekmovala je tudi Silvana Perše v teku na 2500 m; prišla je peta v svoji kategoriji; udeležila se je državnega prvenstva v Fidenzi, kjer se je uvrstila na 28. mesto med 40 tekmovalkami.

7. aprila sta tekmovala v Trziču Albert Devetak in Klavdij Vogrič v teku na pol ure; Albert je pretekel 8021 metrov, Vogrič pa 7200 metrov.

Venceslav Devetak je kar dvakrat osvojil prvo mesto v teku čez drn in strn. 16. marca je tekkel na 1500 metrov in je prišel prvi v svoji kategoriji. Tomaž Devetak se je v isti tekmi uvrstil na drugo mesto na progi 2500 metrov. Na Cvetno nedeljo 7. aprila si je Venceslav priboril naslov pokrajinskega prvaka svoje kategorije v teku čez drn in strn na goriških Mladinskih igrah.

Istega dne je tekmoval Tomaž Devetak na progi 2500 m; prišel je tretji v svoji kategoriji; zaradi tega uspeha se je 21. aprila udeležil državne faze Mladinskih iger v Firencah kot tekač petčlanske štafete goriške pokrajine, ki se je uvrstila na 67. mesto med 94 štafetami iz vse Italije.

Odbojka. Poleg moštva, ki je igralo v »Serie D«, in o čigar delovanju so bila večkrat objavljena poročila, ima Olympia še mnogo mladih odbojkarjev, ki so se udeleževali različnih pokrajinskih in deželnih prvenstev.

Naraščajniki (Ragazzi) so osvojili naslov prvaka goriške pokrajine in so se nato pomerili s prvaki pordenonske, tržaške in videmske pokrajine. Zasedli so tretje mesto za Trstom in Pordenonom. Igrali so: Marko in Stefan Cotič, Peter Klanjšček, Jurij Tomažič, Frando Sošol, Klavdij Mozetič in Leotta.

Mladinci (Juniore) so le za las izgubili v pokrajinski fazi proti Torriani iz Gradiške. Igrali so: Oskar Pavletič, Toni Oman, Aldo Mačus, Marko Cotič, Hadrijan Malič, Friderik Liani, Konrad Mazelli in Anton Campolo.

Olympia je tudi včlanjena v Centro Sportivo Italiano (CSI). Tekmovala je na pokrajinskem prvenstvu te organizacije; ker je osvojila prvo mesto, se je dne 28. aprila udeležila deželnega prvenstva, kjer je izgubila proti prvaku s Tržaškega.

SLOVENSKA GLASBENA ŠOLA - TRST

vabi na

Zaključni glasbeni večer

ki bo v četrtek 23. maja ob 17. uri v Kulturnem domu v Trstu. Nastopajo gojenci vseh podružnic - Gosta večera: ansambla »Kondor« iz Bazovice in »Taimis« z Opčin

Naša ekumenska skupina pred vhom v Marijino cerkev samostana v Rili. V sredi iguman (opat) samostana. Levo od njega msgr. Alojzij Turk, desno pa dr. Rudi Klince in prelat Andrej Simčič, župnik in dekan v Solkanu

23. maja popoldne romanje Slovencev iz vse Goriške na Sv. goro. Tam bo ob 16. uri skupna sv. maša

JOZE JURAK

EKUMENSKO POTOVANJE V BOLGARIJO

(11)

Toda bolgarsko ljudstvo je preveč cenilo svoje duhovno središče, da bi ga pustilo v razvalinah. Nabiralo se je po vsej deželi in kmalu je samostan zrastle iz pepela, lepši kot kdaj prej. Dela so bila končana leta 1870 in takega morejo obiskovalci še danes občudovati.

V samostan se vstopi skozi mogočna južna, dupniška vrata. Na nasprotni strani so severna ali samokovska vrata. Sredi dvorišča stoji cerkev posvečena Materi božji. Gradili so jo od leta 1834 do 1860. Ima tri ladje in celo vrsto kupol. V njej je sarkofag Ivana Rilskega, izredno lep iz lesa izrezan ikonostas, Marijina ikona iz 12. stoletja in leseni tron kneza Hrelja.

Na severnem oglu samostanskega poslopja je moderno urejen muzej, v katerem hranijo med drugim umetniško dra-

dragocen iz lesa izrezljan križ. Neki memih ga je oblikoval skozi 12 let (1790-1802) in je pri tem delu oslepel ter nekaj dni po končanem delu umrl.

Kot romarji smo se želeli srečati tudi s predstojnikom samostana, z igumonom, kot se imenuje. Silno prijazno nas je sprejel ter nas potem vodil po ogromni stavbi. Seveda smo se dali z njim tudi slikati ter smo tako ovekovečili naše srečanje v tem zgodovinsko pomembnem samostanu.

Čas je vse prehitro mineval. Tako čudovito je bilo uživati samostanski mir in spokojnost zelenih gozdov in gorskih vrhov. Samostan leži 1147 m nad morjem, torej res v planinskem svetu. Popoldansko sonce se je upiralo v častitljive zidove in jim dajalo poseben čar. Cutili smo, da bi brez Rile Bolgarije ne ohranila svoje krščanske duše, pa tudi narodno bi se bila veliko teže osvestila. Zato bo ta samostan ostal to kar je vedno bil: žarišče vere, kulture in narodne zavesti.

Po povratku iz Rilskega samostana smo se morali preseliti za eno noč iz hotela »Hemus« v hotel »Pliska«, kajti v hotel »Hemus« je prišla skupina sovjetskih tu-

ristov, ki je zasedla večji del poslopja.

Pri hotelu »Pliska« sta nam prišli nasproti žarečih obrazov obe naši sopotnici, ki sta morali za dva dni v karanteno na opazovanje, če je bilo cepljenje zoper kolero uspešno. To snidenje je v nas vseh povečalo veselo razpoloženje, saj smo bili zopet vsi skupaj.

Zvečer smo šli na večerjo v tipično restavracijo blizu kraja Bojane pod planino Vitošo. Ob starem mlinu, ki še vedno klokoče, čeprav le še okras restavracije in spomin na čase, ko je bil aktiven v polni meri, smo med večerjo prisostvovali tudi kulturnemu sporedu: folklornim plesom in domačim pesmim.

Naslednje jutro nas je čakala pot proti bivši bolgarski prestolnici Trnovo, ki smo jo vsi z zanimanjem pričakovali, saj bi nas morala voditi po svetovnoznani Dolini vrtin in čez zgodovinski prelaz Sipka.

OB VZNOZJU BALKANSKIH GORA

Od evropskih polotokov nosi najbolj vzhodni ime balkanski. Ime je prejel po gorski verigi, 600 km dolgi, ki se pričinja na bolgarsko-jugoslovanski meji v pokra-

jini reke Timok in preseka Bolgarijo skoro v dva enaka dela.

Bolgari pravijo Balkanskemu pogorju Stara planina. Na severni strani se pogorje polagoma spušča proti podonavski ravnini, je polno gozdov, zlasti bukovih in smrekovih, južna stran pa je precej strma in malo obraščena.

Balkansko pogorje doseže najvišjo točko v srednjem delu. Tam je vrh Botev, visok 2376 m, kar bi odgovarjalo višini našega Stola na Gorenjskem. Pogorje prečka kar 32 prelazov, od katerih je najbolj pomemben že omenjeni prelaz Sipka.

Vzporedno z Balkanskim pogorjem ali Staro planino teče južno od tega gorskega masiva drugo pogorje, Sredna gora (ali tudi Antibalkan) imenovano. To pa ni tako visoko, saj ima najvišji vrh višino našega Matajurja. Imenuje se Bogdan in je visok 1604 metre. Sredna gora se razprostira od Sofije do mesta Sliven, ki leži na zahodnem robu trakijske ravnine.

PO DOLINI VRTNIC

Naša pot nas je peljala prav med tema dvema pogorjema, sprva po severnem po-

bočju Sredne gore, potem pa po Dolini vrtin v objem Stare planine.

Za nami je ostalo 107 km poti, ko smo prišli v mesto Klisuro. Ime samo pove, da je nastalo v zvezi s sotesko, ki se tu pričinja in jo je izoblikovala reka Strjama.

Ta soteska (beseda klisura pride od latinske beseda clausura, to ja zaprt kraj) je bila naseljena že v času Rimljanov. Ko se odpre, se začne Dolina vrtin, kjer pridelajo na površini 3000 hektarov letno tri do štiri milijone cvetov vrtin. Ena sama obiralka nabere na dan okrog 35 kg cvetov. Čas trganja sta meseca maj in junij. Pri obiranju sodeluje do 10.000 ljudi.

Od vrtin najbolj znana in cenjena je temno rdeča damaščanska vrtinca, ki so jo šele v 17. stoletju prinesli iz Perzije prek Male Azije. Kar 4000 kg vrtinčnih cvetov je potrebnih za 1 kg rožnega olja. En gram tega olja stane 8 levov (2500 lir). Čeprav je danes v rabi vrsta umetnih parfumov, pa vsebuje še vedno večina boljših parfumov vsaj nekaj bolgarskega rožnega olja. Tako je to olje za Bolgarijo stalen in dragocen vir deviznih dohodkov kakor je za Italijo npr. turizem.

Svetoletno romanje na Sv. goru.

Kot je bilo že napovedano, bo na praznik Gospodovega vnebohoda 23. maja popoldne svetoletno romanje Slovencev goriške nadškofije na Sveto goru. Skupna sv. maša bo ob 16. uri. Kdor more naj gre v duhu pokore peš vsaj od prevala dalje. Vsaka župnija poskrbi sama za svoje romarje.

Zičnica vozi od 9. ure dalje ves dan. Cene na žičnici so pa naslednje: v obe smeri: odrasli 12,00 din; otroci od 4. do 10. leta 8,00 din. V eno smer: odrasli 9,00 din, otroci 5,00 din. Za skupine od 20 romarjev naprej 10,00 din za osebo.

Srečanje prijateljev Zavoda sv. Družine

Solsko leto gre h koncu in novi Zavod sv. Družine v Gorici je že mogel uspešno izvršiti svoje poslanstvo, ko je nudil stroho, pomoč pri študiju in moralno-narodno vzgojo naši mladeži in študirajoči mladini.

V tem času so bila praktično končana vsa dela v poslojju, urejena okolica in postavljena nova vrtna ograja na ul. Campi. Prišel je trenutek, da se zavod tudi uradno izroči svojemu namenu.

Zato so se v ponedeljek 13. maja zvečer zbrali prijatelji Zavoda v zavodski dvorani, da skupno določijo način in točke pri odprtju novega poslojja. Sestanek je vodil msgr. dr. Rudi Klincec, ki je navzočim razložil, kako si vodstvo zamišlja to otvoritev in zaprosil prisotne, naj povedo svoje mnenje.

Sad razgovorov je bil sklep, naj bo otvoritev v dveh delih: v soboto 15. junija ob 18^h za oblasti, v nedeljo prav tako ob 18^h pa za naše slovensko občinstvo.

Uradno odprtje bo združeno z blagoslovom nove zgradbe, ki naj bi jo opravil goriški nadškof; eden naših goriških zborov bo zapel nekaj pesmi; pozdravu bo sledil kratek govor, temu ogled zavoda in prizgitek.

V nedeljo naj bi dušni pastirji po slovenskih župnijah govorili o pomenu Zavoda sv. Družine in povabili vernike na popoldansko prireditev. Ta bo v obliki svečane akademije. Na sporedu so razne točke, petje, prizori, vesela glasba, govor. Po prireditvi ne bo treba iti takoj domov, saj bo mogoče dobiti kaj za pod zob in tudi pijače ne bo manjkalo. Vesela družabnost naj bi dopolnila kulturni del programa.

Na odprtje zavoda se bomo še povrnili v prihodnjih številkah. Na eno pa pri tem ne pozabimo: nova zgradba res stoji, a še vedno kliče po denarni pomoči in plemenitih darovalcih. Bodimo tudi mi med temi!

Kako se je volilo na Goriškem

V goriški občini je bilo oddanih za DA 10.542 glasov, za NE pa 18.941 glasov, tj. 64,24 %. V Standrežu so na volišču št. 62 dosegli za razporoko visok rezultat 80,11 odst., na volišču št. 42 pa 66,83 %. V Pevmi je za NE glasovalo 405 volivcev, tj. 85,3 %, za DA pa 70 volivcev (14,7 %).

Od goriških slovenskih občin so se za razporoko najbolj množično izrekle Sovodnje: 888 (80,24 %), proti pa 219. Sovodnjam sledi Doberdob: 675 za NE (78,48 %) ter 185 za DA. V Števerjanu so očividno mnogi prešli v razporočitveni tabor; tako je bilo tam oddanih za razporoko 310 glasov (62,65 %), proti 188, belih je bilo 17.

Jurjevanje slovenskih goriških skavtov

Letos smo slovenski goriški skavti imeli jurjevanje dne 1. maja in sicer v Doberdobu na travniku ob župnijskem mladinskem domu. Že prejšnji večer se nas je zbralo več vodov in postavili smo šotore. Eni so prišli peš, drugi s kolesi, nekaj pa se jih je pripeljalo z avtomobil. Zvečer si je vsak vod skuhal večerjo in pokazal svojo večerjo v kuhinju. Sledil je program ob tabornem ognju, nakar smo legli k počitku. Seveda ni bil to pravi počitek, saj marsikomu še dolgo v noč glavica ni bila zaspana, ko je pa tako nekaj izrednega spati v šoturo skupaj s prijatelji iz voda. To se je poznalo zjutraj, ko je bilo treba ob žvižgu starešine Mirkota vstati in se umiti. Marsikdo se je šele pod prho dobro prebudil. Po zajtrku in pospravi šotorov so prišli še številni drugi skavti in voliči iz Gorice ter okoliških vasi in začele so se igre, kot jih poznamo skavti.

Med tem so nekateri pripravili vse potrebno za mašo in obljube. Po zboru ob 11. uri se je začela maša. Maševal je do

Socialni kotichek

Kmečka invalidska pokojnina. Pravico do kmečke invalidske pokojnine ima kmečki zavarovanec ne glede na starost, če je plačal vsaj pet let obveznih socialnih prispevkov oziroma če je bilo plačanih vsaj 780 dnevni prispevkov za moške in 520 dnevni prispevkov za ženske v njih delovni dobi; poleg tega je moral plačati v zadnjem petletju vsaj eno leto prispevkov, to je vsaj 156 dnevni prispevkov, če je moški ali 104, če je ženska. Poleg zgoraj navedenih pogojev mora zavarovanec dokazati, da se je njegov delovni dohodek zmanjšal za 50 % zaradi bolezni. Pokojnina začne teči s prvim dnevom naslednjega meseca, ko je bila prošnja vložena.

Družinske doklade za vajece. Odbor za družinske doklade pri ustanovi INPS je na prizadevanje sindikata in patronata Neposrednih obdelovalcev zemlje priznal pristojnost družinskih doklad sinovom-vajecem neposrednih obdelovalcev zemlje, spopolninarjev in kolonov do 21. leta starosti. Zainteresirani, katerih otroci so vajenci pri različnih trgovskih in industrijskih obratih, lahko vložijo prošnje za leto 1972 in 1973.

Za vsa nadaljnja pojasnila in brezplačno izpolnitev prošenj se obrnite na patronat EPACA, Trst, ul. Roma 20.

PEVSKI ZBOR RUPA PEČ

prideji v nedeljo 19. maja ob 15. uri v Rupar zaradi slabega vremena preloženi vsakoletni tradicionalni praznik

FRTALJE SV. MARKA

Program je obširen in pester ter bo zadovoljil vse, ki si želijo kulturnega užitka, zdrave zabave in prijetne družabnosti. Vsi iskreno vabljeni!

ZA KMETOVALCE

Občine naj poskrbijo

za zaščito kmetovalcev

»Zveza neposrednih obdelovalcev obsoja neodgovorno ravnanje nekaterih izletnikov, posebno tistih, ki z motorji vozijo po privatnih parcelah, četudi ograjenih ter povzročajo veliko škodo na travi in detelji in obenem plašijo živino.«

S tem protestom se je Zveza, po razgovorih, ki jih je imela s kmetovalci iz Cerovelj in Mavhinj, dne 29. aprila obrnila na devinsko-nabrežinsko občinsko upravo za zahtevo, naj poskrbi, da se podobni dogodki ne bodo ponavljali. Hkrati je sindikalna organizacija opozorila, da je turistična cesta, ki pelje na Kolišče in po kateri kmetje ženejo živino na pašo, odprta prometu brez katere koli hitrostne omejitve, čeprav je ozka in je vidljivost omejena. Govor je nanesel tudi na požar, ki je pred kakim mesecem prizadel lastnike zemljišč okoli občinskega smetišča.

Ob koncu razgovora je Zveza neposrednih obdelovalcev postavila sledeče zahteve: — ob sobotah in nedeljah naj bo v omejenih vaseh prisoten občinski stražnik; — ob cesti na Kolišče naj se postavijo prometni znaki, ki naj prepovejo vožnjo z vozili in motorji, z izjemo za kmečka vozila;

— občina naj poskrbi, da se prepreči nevarnost nadaljnjih požarov iz smetišča, in naj poravnata škodo, ki so jo imeli kmetje zaradi zadnjega požara. Pri tem poudarja, da je že zadnji čas, da se ukine odlaganje smeti na omejenem kraju in se poskrbi za njih odvažanje v upeplnjevalnike pri Trstu ali pri Trzihu.

P. S. - V zadnjem trenutku smo zvedeli, da je občinska uprava že poskrbela za postavitev prometnih znakov na cesti, ki pelje na Kolišče. Upamo, da je to korak na poti konkretnega reševanja problemov, ki od blizu zanimajo našega kmeta.

OBVESTILA

Prihodnji teden izidemo en dan prej. Zaradi praznika Kristusovega vnebohoda v četrtak 23. maja bo naš list izšel en dan prej, tj. v sredo 22. maja, paginacija pa bo v torek 21. maja popoldne. Dopisi naj bodo na uredništvu ta dan vsaj do 10. ure popoldne.

Roditeljski sestanek. Ravnateljstvo gimnazije-liceja »Primož Trubar« v Gorici sporoča, da bo v sredo 22. maja roditeljski sestanek v risalnici učiteljska v ul. Croce, 3 ob 18. uri. Starši in njihovi namestniki so vabljeni, da se sestanka udeležijo.

V Zgoniku bo v četrtek 23. maja ob 11. uri sv. birma. Zvečer ob 20. uri slovesne šmarnice, nato na dvorišču Mollérova komedija »Zdravniki po silo«, ki jo bo uprizorila dramska skupina PD »Standrež«.

To nedeljo bo v Doberdobu popoldne ob 4. uri v župnijski dvorani v počastitev mater mladinska glasbena akademija, na katero ste vsi vrolo vabljeni, posebej pa še starši prvoobhajancev in otrok, ki obiskujejo glasbeno šolo. - Na sliki prizor z lanske počastitve naših mamic v Doberdobu.

V Marijinem domu v Rojanu bo v nedeljo 19. maja ob 17. uri govoril o svojem delu na Madagaskarju misijonar Ivan Stanta. Popoldne ob 9. bo v rojanski cerkvi maševal in pridigal.

»Svetoletna sprava«. Tak je naslov »Knjižice« št. 54, ki je te dni izšla in jo je napisal dr. Janez Jenko. Sveto leto ne sme biti samo v mnogih besedah, ne sme biti le prehodna slovesnost, temveč mora biti stalna težnja po prenovi, po spravi z Bogom in brati, to je po globljem doživljanju krščanstva. Premislimo svoje življenje v luči evangelija, ki nas vabi, naj bomo novi ljudje, ki znamo doumeti svoj krščanski poklic. O vsem tem je govora v tej Knjižici. Vzemimo jo v roke in razmišljajmo o svetoletni spravi!

LISTNICA UPRAVE

Uprava Katoliškega glasa je začela z razpošiljanjem položnic. Lepo prosi svoje naročnike, da bi se jih čimprej poslužili in plačali naročnino. Zlasti opozarja one, ki so zaostali s plačevanjem za več let. Uprava naredi svojo dolžnost, da jim teden za tednom pošilja list, kljub temu da naročnina še ni plačana. Naj tudi oni naredijo svojo! Naročniki iz Trsta so bili doslej vsem v zglede v točnem plačevanju naročnina. Sedaj pa so prišli na zadnje mesto.

DAROVI

Za Zavod sv. Družine: N. N. iz Vidma 100.000 lir.

Za slovensko duhovništvo: namesto cvetja na grob očeta Franca daruje sin Pavel Campa 20.000 lir.

Za števerjansko cerkev: družina Ušaj iz Gorice namesto cvetja na grob Jožefa Terpina 10.000 lir.

N. N. iz Gorice po 10.000 lir za Katoliški dom, za Zavod sv. Družine, za Alojzijevišče, za cerkev sv. Ivana, za slovenske misijonarje, za Slovenik v Rimu in za Katoliški glas.

Za cerkev v Rojanu: ob obletnici smrti Amalije Zini darujeta Ana in Ivan Zini 10.000 lir.

LJUBLJANSKA TV

Spored od 19. do 25. maja 1974

Nedelja: 9.25 Vojna in mir. 11.05 Otroška matineja. 12.05 Nedeljsko popoldne. 18.05 »Sedem nevest za sedem bratov«, film.

Ponedeljek: 17.50 Koko, Moko... 18.20 Večer norveške TV.

Torek: 17.50 Peli so jih mati moja. 19.20 Mozaik kratkega filma. 21.25 W. S. Reymont: »Kmetje«.

Sreda: 17.45 Beli kamen. 19.20 Stari mojstri: Gregor Maček. 20.40 »Pešec«, film.

Četrtek: 17.10 Junak mojega otroštva. 18.10 Otroci in mi. 19.15 Po sledih napredka. 21.25 Četrtekovi razgledi. 21.55 Glasbeni nokturno.

Petek: 18.50 Atletika. 19.15 Pet minut za boljši jezik. 20.45 »Lilika«, film.

Sobota: 16.45 Rokomet Krivaja: Željezninar. 18.15 Kje izvira Nil? 21.35 Cannon.

IZSEL JE »PASTIRČEK« ŠT. 8, KI JE OBENEM ZADNJA ŠTEVIKA LETOSNJEGA LETNIKA

Dam v najem kraško gmajno z borovci ter razgledom na morje in gore, pripravno tudi za vikend. Gmajna je blizu Proseka nad Miramarom. Naslov posreduje uprava našega lista.

Poročila: 7.15 (samo ob delavnikih), 8.15, 11.30 (samo ob delavnikih), 13.15, 14.15, 17.15 (samo ob delavnikih), 20.15 in 23.15. Dejsva in mnenja: 14.30 (samo ob delavnikih).

Sport: (dnevno) ob 20.00 uri.

Spored od 19. do 25. maja 1974

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu. 9.45 A. Roussel: Godalni kvartet. 11.15 Mladinski oder: »Potovanje v Liliput«. 12.00 Nabožna glasba. 12.15 Vera in naš čas. 12.30 Naša gospa. 13.00 Kdo, kdaj, zakaj... 15.45 »Pribežniki«. Drama. 16.35 Revija solistov. 17.30 Sport in glasba. 18.30 Nedeljski koncert. 20.30 Sedem dni v svetu. 20.45 Pratika. 22.10 Sodobna glasba. 22.30 Nežno in tiho.

Ponedeljek: 11.40 Radio za šole. 12.00 Popoldne z vami. 14.30 Pregled slov. tiska v Italiji. 18.15 Umetnost... 18.30 Radio za šole. 18.50 Glas in orkester. 19.10 Odvetnik za vsakogar. 20.35 Slovenski razgledi. 22.15 Južnoameriški ritmi.

Torek: 11.35 Pratika. 12.50 Medigra na pihala. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Komorni koncert. 19.10 Saljive zgodbe F. Mikuletiča. 19.20 Za najmlajše. 20.35 N. Rimski-Korsakov: »Legenda o nevidnem mestu Kitežu«, opera. 22.30 Melodije v polmrazu.

Sreda: 11.40 Radio za šole. 12.00 Popoldne z vami. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Radio za šole. 18.50 Koncert. 19.10 Higiena in zdravje. 19.20 Zbori in folklor. 20.35 Simfonični koncert. 21.15 Za vašo knjižno polico.

25. in 26. maja

ter 1. in 2. junija bo v STANDREŽU (pri Konsumu)

PRAZNIK ŠPARGLJEV

Na programu je nastop ansambla »Janez Jeršinovec s Planšarji« iz Ljubljane, ansambel »Lojze Hledec« iz Števerjana, pevski zbori ter ansambli s Tržaškega. — Bogat srečolov, plesna zabava, pijača in jedaja.

Četrtek: 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu. 10.25 Lahka glasba. 11.00 Mladinski oder: »Princesa Li-čü-ging-gong«. 11.35 Slovenski razgledi. 15.45 Znani motivi. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.30 Skladatelji naše dežele: Joško Jakončič. 19.10 L. Ariosto. 19.25 Za najmlajše. 20.30 »Medeja«. Tragedija. 22.20 Nepozabne melodije.

Petek: 11.40 Radio za šole. 12.00 Popoldne z vami. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Radio za šole. 18.50 Sodobni slov. skladatelji. 19.10 V. Beličič: »Pred začetkom pisma«. 20.35 Delo in gospodarstvo. 20.50 Koncert. 21.20 V plesnem koraku. 22.00 Glasba v noč.

Sobota: 11.35 Poslušajmo spet. 15.45 Avtoradij. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Konkertisti naše dežele. 19.10 Po društvih in krožkih: »Veliko gradščec« iz Gročane. 19.25 Revija zborovskega petja. 20.35 Teden v Italiji. 20.50 »Vila ob jezeru«. Dramatiziran roman. 21.30 Vše popevke.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski 70 lir, osmrtnice 100 lir, k temu dodati 12 % davek IVA.

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

„Katoliški glas“ v vsako slovensko družino!